

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου *Για την αναγνώριση του συνδικαλισμού στα Σώματα Ασφαλείας*

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Κατά τα τελευταία χρόνια αναπτύχθηκε στη χώρα μας ένα ιδιαίτερα δυναμικό συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο του προσωπικού των Σωμάτων Ασφαλείας. Το κίνημα αυτό απέτυχε την εκφραστική ποικιλία αιτημάτων, που αντικειμενικά υπάρχουν στο χώρο αυτό και ήδη έχει σηματοποιηθεί με την ίδρυση δεκάδων σωμάτων, τα οποία μάλιστα αναγνωρίστηκαν με αλληπαλλήλες δικαστικές αποφάσεις.

Μετά από όλες αυτές τις εξελίξεις, που σημειώθηκαν τόσο στο πραγματικό όσο και στο νομικό επίπεδο, καθίσταται πλέον αναγκαία η νομοθετική κατοχύρωση του συνδικαλισμού στα Σώματα Ασφαλείας.

Είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο ότι προκειμένου να αντιμετωπισθεί το εν λόγω, το οποίο στην εποχή μας παύει να είναι ολό και πιο οργανωμένες μορφές, απαιτείται αστυνομικό προσωπικό με υψηλό βαθμό εκπαίδευσης, κατάρτισης και ηθικής σταθμής με προσήλωση στο Σύνταγμα και τις Δημοκρατικές Αρχές, που πρέπει όμως να συνδυάζονται με κανονιστικούς βιοτικούς και εργασιακούς όρους.

Οι πιο πάνω όροι έχει αποδειχθεί ότι προηγούνται μόνο με τον πραγματικό ελεύθερο συνδικαλισμό του προσωπικού της Αστυνομίας και του Λιμενικού Σώματος. Έτσι καθίσταται βεβαίο ότι με την ανάπτυξη της ελεύθερης και νομοθετικά κατοχυρωμένης συνδικαλιστικής δραστηριότητας εκ μέρους των αστυνομικών και των λιμενικών ταυτόχρονα προάγεται και γίνεται αποτελεσματικότερη η δράση τους, υπηρετούνται οι πιο πάνω αξίες κατά τον καλύτερο τρόπο και αυξάνεται η συνολική κοινωνική προσφορά των Σωμάτων Ασφαλείας.

Ήδη ο συνδικαλισμός του προσωπικού των Σωμάτων Ασφαλείας έχει κατοχυρωθεί νομοθετικά στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου αναγνωρίζεται το δικαίωμα του συνδικαλισμού στο προσωπικό της ΕΛ.ΑΣ. και του Λιμενικού Σώματος και ταυτόχρονα επιτυγχάνεται:

Α. Η εναρμόνιση του σήμερα υπάρχοντος νομοθετικού καθεστώτος στα Σώματα Ασφαλείας με τις επιταγές των άρθρων 4, 5, 12 και 23 του Συντάγματος, καθώς επίσης και η εναρμόνιση του εθνικού μας δικαίου με τα δικαιώματα άλλων κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Β. Ο σεβασμός των δεκάδων αποφάσεων που εκδόθηκαν από πολλά πρωτοδικεία και εφετεία που ομόφωνα αναγνωρίζουν το δικαίωμα του συνδικαλισμού στα Σώματα Ασφαλείας.

Γ. Η υιοθέτηση των διεθνών δεσμεύσεων της χώρας μας που αφορούν τον αστυνομικό συνδικαλισμό και αφορούν τις υπ. αριθ. 87 και 98 Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας, τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη, την απόφαση 690/1979 της Κοινοβουλευτικής συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της Αστυνομίας και το Διεθνές Συμφωνο του Ο.Η.Ε. για τα οικονομικά, πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα.

Πρέπει να τονιστεί ότι ήδη υπέρ της νομιμότητας του συνδικαλισμού στα Σώματα Ασφαλείας έχουν ταχθεί με γνησμοδοτήσεις τους η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών, η Έταιρεία Ελλήνων Δικαστικών Λειτουργών για τη Δημοκρατία και τις Ελευθερίες καθώς επίσης και πολλοί επιφανείς νομικοί.

Ακόμα ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στην από 5/3/1990

κοινή έγγραφη δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του Συνασπισμού - ΚΚΕ περί αναγνώρισης του δικαιώματος του συνδικαλισμού στα Σώματα Ασφαλείας.

Με εκφρασμένη τη βέληση των κομμάτων των μεγαλύτερων συνδικαλιστικών οργανώσεων, την επιστημονική στήριξη του νομικού κόσμου της χώρας μας η υψική της παρούσας πρότασης νόμου αποτελεί την επικύρωση της υπαρχουσας πραγματικότητας και πληρώνει ένα αδιαμφισβήτητο κενό που υπάρχει σήμερα στην εθνική μας νομοθεσία.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Για την αναγνώριση του συνδικαλισμού στα Σώματα Ασφαλείας

Άρθρο 1

Οι αστυνομικοί υπάλληλοι της ΕΛ.ΑΣ. και οι ένστολοι υπάλληλοι του Λιμενικού Σώματος, ανεξαρτήτως του βαθμού που φέρουν, έχουν το δικαίωμα ως δημόσιοι λειτουργοί να ιδρύουν συνδικαλιστικές οργανώσεις προς πρόσπιση και προαγωγή των επαγγελματικών και εργασιακών τους συμφερόντων.

Άρθρο 2

Η ίδρυση, η οργάνωση και η λειτουργία των συνδικαλιστικών οργανώσεων αυτών διέπονται από το Σύνταγμα, τις Διεθνείς Συμβάσεις και τους σχετικούς νόμους του Κράτους.

Άρθρο 3

Οι σκοποί των συνδικαλιστικών οργανώσεων των πιο πάνω άρθρων είναι κυρίως:

α. Η συμβολή στην ποιοτική και ποσοτική προσφορά των παρεχομένων υπηρεσιών των μελών τους, καθώς και γενικότερα των αστυνομικών υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο.

β. Η μελέτη, η προστασία, η βελτίωση και η προαγωγή των οικονομικών, κοινωνικών, ασφαλιστικών και εργασιακών συμφερόντων και δικαιωμάτων των μελών τους.

γ. Η ανάπτυξη και η εξύψωση του επαγγελματικού, του κοινωνικού και του πολιτιστικού επιπέδου των μελών τους.

δ. Η ανάπτυξη των συναδελφικών δεσμών μεταξύ του αστυνομικού προσωπικού της ΕΛ.ΑΣ. και του ένστολου προσωπικού του Λιμενικού Σώματος.

ε. Η ανάπτυξη αλληλεγγύης με τους δημοσίους λειτουργούς, τους εργαζόμενους όλης της χώρας καθώς και η επικοινωνία και συνεργασία με ομοειδείς οργανώσεις του εσωτερικού και του εξωτερικού.

στ. Η προάσπιση της προσωπικής ελευθερίας, της ελευθερίας της σκέψης, του λόγου της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και των δημοκρατικών ελευθεριών.

ζ. Η προάσπιση των νόμιμων δικαιωμάτων των μελών τους κατά δυσμενών αποφάσεων της προϊσταμένης Αρχής και κάθε τρίτου.

η. Η συμβολή στη διαφύλαξη της εθνικής ανεξαρτησίας, της ειρήνης, καθώς και στην προαγωγή των δημοκρατικών θεσμών της χώρας.

Άρθρο 4

Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις του παρόντος νόμου είναι πρωτοβάθμιες μεταξύ των υπαλλήλων του ίδιου κλάδου. Δευτεροβάθμιες μεταξύ αστυνομικών η και λιμενικών υπαλλ-